

حضرت زینب(س)؛ پرستاری بی همتا

پنجم جمادی الاولی سالروز میلاد با سعادت حضرت زینب(س) بزرگ پرستار کربلا است؛ بانویی که عمر پربار خویش را در راه دفاع از حقانیت اسلام و پیروی از امامت سیری کرد و دلاورانه به پاسداری از حق و حقیقت پرداخت.

پنجم جمادی الاولی سالروز میلاد با سعادت حضرت زینب(س) بزرگ پرستار کربلا است؛ بانویی که عمر پربار خویش را در راه دفاع از حقانیت اسلام و پیروی از امامت سیر کرد و دلاورانه به پاسداری از حق و حقیقت پرداخت. پنجم ربیع الثانی جمادی الاولی سال پنجم هجری در شهر مدینه بانویی دیده به جهان گشود که سال ها بعد با شجاعت و رشادت خویش جهان را غرق در حیرت کرد، او حضرت زینب کبری(س) بانوی بزرگ کربلا بود که آموزگار مکتب بردباری و رشادت به جهانیان شد. حضرت زینب(س) فرزند بزرگوار امام علی(ع) و حضرت فاطمه(س) بود.

ایشان از همان کودکی در معنویت و علم جایگاه والایی داشت و در بردباری، بخشش، کرم، ایثار و شجاعت از بزرگترین نشانه های برحق پروردگار و آینه تمام نمای مقام رسالت و ولایت به شمار می رفت، این بانوی بزرگوار در دوره ی سخت امامت حضرت علی(ع) همواره در کنار نخستین پیشوای شیعیان بود و به نشر اسلام حقیقی می پرداخت.

پس از شهادت پدر ارجمندشان، بزرگ بانوی کربلا همراه و همیار برادر والا مقامشان، امام حسن مجتبی(ع) شد و در دوره ی 10 ساله ی امامت ایشان لحظه ای از حمایت امام دوم شیعیان دست بر نداشت.

هنگامی که امام حسین(ع) به امامت رسید، آن بانوی بزرگوار، دلاورانه در کنار برادر خویش ایستاد و در واقعه عاشورا همراه کاروان اسلام به کربلا رفت و پس از شهادت مظلومانه ی امام حسین(ع)، با سخنرانی افشاگرانه خویش لرزه بر پیکره یزیدیان انداخت و حماسه ساز بزرگ عاشورا شد.

حضرت زینب(س) در کربلا به پرستاری و مراقبت از حضرت سجاد(ع) که در آن زمان بیمار بود و دیگر کاروانیان که در جبهه نبرد زخمی می شدند، می پرداخت، به همین دلیل ایشان پرستار بزرگ و بی همتای کربلا نام گرفت.

حضرت زینب(س) در پانزدهم رجب 63 هجری قمری دیده از جهان فرو بست و به دیار حق شتافت. آرامگاه آن بانوی بزرگوار در سوریه، زیارتگاه عاشقان اهل بیت(ع) است.

روز ولادت حضرت زینب(س)، پرستار بزرگ کربلا، در ایران روز پرستار نام گرفت تا بهانه ای برای قدردانی از فرشتگان سپیدپوشی باشد که لحظه های گرانقدر زندگی خویش را برای مراقبت از انسان های نیازمند به کمک سپری می کنند.

پرستار یک عضو مهم در تیم مراقبت بهداشتی است و نقش های گسترده ای همچون نقش مراقبتی، حمایتی، درمانی، هماهنگی، مشورتی، مدیریتی و تحقیقاتی را بر عهده دارد.

پرستاری حرفه ای پویا و حمایت گر است که در ارتباط با سلامت انسان در طول زندگی و در پاسخ به نیاز جامعه به این شغل مهم شکل گرفت. پرستاران به منظور پیشبرد، حفظ و بازگرداندن سلامت و پیشگیری از بروز بیماری و تسکین دردها تلاش و کوشش می کنند.

حرفه پرستاری در فرهنگ اسلام از جایگاه بالایی برخوردار و دین مبین اسلام برای پرستاران ارزش فراوانی قایل است، چنانچه قرآن کریم در آیه 32 سوره ی مائده در این باره می فرماید: « هر کس انسانی را از مرگ رهایی بخشد، چنان است که گویی همه مردم را زنده کرده است».

شغل پرستاری با آنکه از اهمیت بالایی در جامعه برخوردار است اما شاغلان این حرفه مشکلات فراوانی در زمینه مزایا، مسکن، شیفت شب، فشارهای روانی و ابتلا به بیماری های خطرناک، نظام پزشکی سالاری، سختی کار، خصوصی سازی بیمارستان ها و نبود امکانات رفاهی و تفریحی و ... دارند. با توجه به آن که هر سال در روز پرستار به این موضوع ها پرداخته می شود اما همچنان این مشکلات همراه همیشگی پرستاران است.

روز پرستار فرصت مغتنمی برای توجه به این قشر مهم و حساس جامعه است، تا مسوولان مربوط در راه برطرف کردن مشکلات پرستاران گام بردارند تا این فرشتگان سپیدپوش با خاطری آسوده به یاری بیماران و نیازمندان به کمک بشتابند و بتوانند از درد و رنج آنان بکاهند و آرامش و سلامتی را به آنان هدیه دهند. امید است با توجه بیش از پیش به این قشر زحمتکش، بتوان

گوشه ای از زحمت های فراوان آنان را جبران کرد.

با الهام از: کتاب سیری کوتاه در زندگانی زینب کبری(س)